Lietas Nr. A420560811
Lietas arhīva Nr. AA43-1772-13

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2013.gada 26.septembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:

tiesnese referente A.Šteinberga,

tiesneši K.Berķis un M.Birzgalis

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. B/ saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{4}panta sestās daļas 2.punkta un 149.^{8}panta piektās daļas pārkāpumu sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 29.jūnija spriedumu daļā.

Aprakstošādaļa

[1] 2010.gada 15.septembrī plkst.22.38 Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja Ceļu policijas speciālās nodaļas 3.vada jaunākais inspektors /pers. B/sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA607082 (turpmāk – Protokols), kurā norādīts, ka 2010.gada 15.septembrī plkst.22.33 /pers. B/Rīgas rajonā autoceļa Rīga – Veclaicene 26.kilometrā Rīgas pilsētas virzienā vadīja transportlīdzekli Subaru Forester, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, ar braukšanas ātrumu 122 km/h pie atļautā ātruma 90 km/h, tādējādi pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu par 28 km/h (ievērojot ātruma mērīšanas ierīces pieļaujamo kļūdu +/- 3%, iespējamais minimālais braukšanas ātrums ir 118 km/h). Pārkāpums izdarīts laikā, kad /pers. B/ iestājies transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums pārkāpumu soda punktu uzskaites sistēmas ietvaros.

2010.gada 1.decembrī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenais inspektors pieņēma lēmumu Nr.050/PA607082 (turpmāk – sākotnējais lēmums), ar kuru /pers. B/ saukts pie administratīvās atbildības par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 39.4. un 115.1.apakšpunktā noteikto prasību neievērošanu un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{4}panta sestās daļas 2.punktu un 149.^{8}panta piekto daļu sodīts ar naudas sodu Ls 200 apmērā.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 24.marta lēmumu Nr.1456 (turpmāk – Lēmums) sākotnējais lēmums tika atstāts negrozīts.

[2] 2011.gada 29.aprīlī Administratīvajā rajona tiesā saņemts /pers. B/ (turpmāk – pieteicējs) pieteikums un ierosināta lieta par Lēmuma atcelšanu.

Pieteicējs pieteikumā un tā precizējumos norāda, ka nevar tikt sodīts par pārkāpumiem, kurus nav izdarījis, par kuru esamību nav informēts. Pieteicējs uzskata, ka attiecībā uz viņu konkrētajā gadījumā nav piemērojamas Dzīvesvietas deklarēšanas likuma normas par pienākumu būt sasniedzamam deklarētajā dzīvesvietā, jo, neskatoties uz to, ka iesniegumos pieteicējs norādīja savu faktisko dzīvesvietu, daļa lēmumu tika nosūtīta uz deklarēto dzīvesvietu, pieteicējs par tiem nav bijis informēts, kā rezultātā nav zinājis par uzkrātajiem soda uzskaites punktiem. Tādējādi par aizliegumu vadīt transportlīdzekli pieteicējs uzzinājis tikai 2010.gada 15.septembrī, kad viņam sastādīts protokols.

[3] Atbildētāja tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteikumu neatzīst.

Atbildētāja paskaidro, ka no pieteicēja sūdzības izriet, ka viņš neapstrīd saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{8}panta piekto daļu par noteiktā braukšanas ātruma pārsniegšanu.

Pārkāpumu uzskaites soda punkti pieteicējam aprēķināti, ņemot vērā viņa 2008.gada 18.decembrī, 2009.gada 27.februārī, 2009.gada 3.maijā, 2009.gada 28.jūnijā, 2009.gada 21.novembrī, 2010.gada 12.martā, 2010.gada 29.aprīlī un 2010.gada 10.maijā izdarītos pārkāpumus, par kuriem pieņemtos lēmumus pieteicējs nav apstrīdējis likumā noteiktā kārtībā. Ņemot vērā, ka pieteicējs pretēji Ministru kabineta 2004.gada 21.jūnija noteikumu Nr.551 „Pārkāpumu uzskaites punktu sistēmas piemērošanas noteikumi" prasībām nav nokārtojis eksāmenu drošības jautājumos, uz Protokola pieņemšanas brīdi pieteicējam bija iestājies transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums, par ko pieteicējs informēts atbilstoši normatīvo aktu prasībām, proti, paziņojums par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegumu pieteicējam nosūtīts uz deklarēto dzīvesvietu 2010.gada 30.augustā. Ievērojot Administratīvā procesa likuma 70.panta otrajā daļā noteikto, uzskatāms, ka pieteicējs par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegumu informēts 2010.gada 6.septembrī, proti, pirms protokola sastādīšanas.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 29.jūnija spriedumu Lēmums tika atstāts negrozīts daļā par /pers. B/ saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{4}panta sestās daļas 2.punktu, bet atcelts daļā par /pers. B/ saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{8}panta piekto daļu un šajā daļā izbeigta pret /pers. B/ ierosinātā administratīvā pārkāpuma lieta.

Spriedums motivēts šādi.

[4.1] Ar Lēmumu pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības par Ceļu satiksmes noteikumu 39.4. un 115.1.apakšpunktā noteikto prasību neievērošanu. Administratīvais sods Ls 200 apmērā piemērots saskaņā ar LAPK 149.^{4}panta sestās daļas 2.punktu un 149.^{8}panta piekto daļu.

Ceļu satiksmes noteikumu 39.4.apakšpunkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja nav atbilstošas kategorijas (1.pielikums) transportlīdzekļu vadīšanas tiesību.

Savukārt Ceļu satiksmes noteikumu 115.1.apakšpunktā noteikts, ka ārpus apdzīvotām vietām [..] vieglajiem automobiļiem [..] braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 90 km/h.

Saskaņā ar LAPK 149.^{4}panta sestās daļas 2.punktu par transportlīdzekļa vadīšanu, ja ir spēkā transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums, kas piemērots pārkāpumu uzskaites punktu sistēmas ietvaros, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divsimt līdz trīssimt latiem.

Saskaņā ar LAPK 149.^{8}panta piekto daļu par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā ar [..] vieglajiem automobiļiem [..] izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit latu apmērā.

[4.2] Tiesa atzina, ka pierādījumu nepietiekamības dēļ nav pamatota pieteicēja saukšana pie administratīvās atbildības par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu saskaņā ar LAPK 149.^{8}panta piekto daļu, līdz ar to šajā daļā Lēmums ir atceļams un lietvedība izbeidzama.

[4.3] Vērtējot, vai pieteicējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{4}panta sestās daļas 2.punktā paredzēto pārkāpumu, tiesa konstatēja un secināja turpmāk norādīto.

[4.3.1] Lietā pastāv strīds, vai pieteicējs normatīvajos aktos noteiktā kārtībā bija informēts par spēkā stājušos vadīšanas tiesību aizliegumu un – vai no tā atkarīga pieteicēja saukšana pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{4}panta sestās daļas 2.punkta.

[4.3.2] Atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 43.^{1}panta otrajā daļā noteiktajam *(redakcijā no 2010.gada 15.jūnijam līdz 2010.gada 31.decembrim)* maksimālais reģistrējamo punktu skaits transportlīdzekļu vadītājiem, kuru stāžs ir lielāks par diviem gadiem, ir 16 punkti. Savukārt saskaņā ar trešās daļas 6.punktu atbilstoši pārkāpumu uzskaites punktu sistēmai transportlīdzekļu vadītājiem piemēro transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegumu uz vienu gadu, ja sasniegts maksimālais uzskaites punktu skaits, vai līdz brīdim, kamēr saglabājas maksimālais uzskaites punktu skaits.

No Ceļu satiksmes drošības direkcijas 2010.gada 30.augusta paziņojumā Nr.11-04/1625 „Par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegumu" *(lietas 82.-83.lapa)* norādītā konstatējams, ka pārkāpumu uzskaites soda punkti pieteicējam noteikti, ņemot vērā viņa 2008.gada 18.decembrī, 2009.gada 27.februārī, 2009.gada 3.maijā, 2009.gada 28.jūnijā, 2009.gada 21.novembrī, 2010.gada 12.martā, 2010.gada 29.aprīlī un 2010.gada 10.maijā izdarītos pārkāpumus ceļu satiksmē, tādējādi uz 2010.gada 14.jūliju pieteicējam bija reģistrēti 15 uzskaites punkti. Savukārt, ņemot vērā, ka pieteicējs līdz 2010.gada 7.jūlijam nebija nokārtojis eksāmenu ceļu satiksmes drošības jautājumos un nebija veicis transportlīdzekļu vadīšanas iemaņu pārbaudi, saskaņā ar Ministru kabineta 2004.gada 21.jūnija noteikumu Nr.551 „Pārkāpumu uzskaites punktu sistēmas piemērošanas noteikumi" (turpmāk – Noteikumi Nr.551) 18.punktu pieteicējam 2010.gada 8.jūlijā papildus reģistrēti 2 pārkāpumu uzskaites punkti. Tādējādi kopējais uzskaites punktu skaits sasniedzis 17 un pieteicējam no 2010.gada 6.septembra līdz 2011.gada 5.septembrim noteikts vadīšanas tiesību aizliegums.

[4.3.3] Saskaņā ar Noteikumu Nr.551 3. un 4.punktu pārkāpumu punktu reģistrāciju veic Ceļu satiksmes drošības direkcija. Punktu reģistrācija notiek automātiski dienā, kad beidzies lēmuma par administratīvā soda piemērošanu apstrīdēšanas vai pārsūdzēšanas termiņš, saņemot informāciju no Soda reģistra.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.551 17.punktu, ja transportlīdzekļa vadītāja iegūto uzskaites punktu skaits sasniedzis 12, uz viņa deklarēto dzīvesvietas adresi nosūta paziņojumu par iegūto uzskaites punktu skaitu, kā arī par pienākumu nokārtot eksāmenu un pārbaudīt transportlīdzekļu vadīšanas iemaņas (..).

Šāds paziņojums pieteicējam nosūtīts 2010.gada 7.janvārī, ko apliecina lietā esošā izdruka no Transportlīdzekļu un to vadītāju

valsts reģistra *(lietas 106.lapa)*. Paziņojumā norādīts, ka pieteicējam ir pienākums līdz 2010.gada 7.jūlijam nokārtot eksāmenu ceļu satiksmes drošības jautājumos. Pieteicējs minēto pienākumu nav izpildījis.

Noteikumu Nr.551 18.punkts paredz, ka eksāmena kārtošanai un transportlīdzekļu vadīšanas iemaņu pārbaudei transportlīdzekļa vadītājs piesakās Ceļu satiksmes drošības direkcijā divu mēnešu laikā un eksāmenu sekmīgi nokārto sešu mēnešu laikā pēc šo noteikumu 17.punktā minētā paziņojuma nosūtīšanas. Ja minētā prasība netiek izpildīta, uzskatāms, ka transportlīdzekļa vadītājs nav izpildījis piemēroto ietekmēšanas līdzekli, un transportlīdzekļa vadītājam reģistrēto uzskaites punktu skaitu palielina par diviem punktiem.

No iepriekš minētā secināms, ka pieteicējam vajadzēja apzināties, ka, arī nepildot uzlikto pienākumu, soda punktu skaits palielināsies. Tiesas ieskatā, personai ir pienākums sekot līdzi tai piešķirto sodu punktu daudzumam.

Savukārt saskaņā ar Noteikumu Nr.551 20.punktu, ja transportlīdzekļa vadītāja iegūto uzskaites punktu skaits sasniedzis 16, bet jaunā vadītāja – 10, uz viņa Latvijā deklarēto dzīvesvietas adresi nosūta paziņojumu par iegūto uzskaites punktu skaitu un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegumu uz vienu gadu vai līdz brīdim, kamēr saglabājas maksimālais uzskaites punktu skaits.

Ceļu satiksmes drošības direkcijas nosūtītais paziņojums uzskatāms par konstatējoša rakstura administratīvo aktu.

[4.4.4] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 70.panta otro daļu, ja rakstveida administratīvo aktu sūta pa pastu, uzskatāms, ka administratīvais akts adresātam paziņots septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā. Administratīvais akts uzskatāms par paziņotu septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā arī tad, ja adresāts sūtījumu faktiski saņēmis agrāk. Ja pa pastu sūta adresātam nelabvēlīgu administratīvo aktu, to noformē kā ierakstītu pasta sūtījumu. Šaubu gadījumā iestādes pienākums ir pierādīt, kad sūtījums nodots pastā. Ja adresāts apgalvo, ka viņš pastā nodoto administratīvo aktu nav saņēmis, viņam šis apgalvojums jāpamato, minot ticamus iemeslus.

2010.gada 30.augusta paziņojums Nr.11-04/1625 „Par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegumu" pieteicējam nosūtīts ierakstītā pasta sūtījumā 2010.gada 30.augustā, ko apliecina vairumā nodoto reģistrēto sūtījumu saraksts/kvīts Nr.33/08 *(lietas 105.lapa)*.

Tiesa secina, ka transportlīdzekļu vadīšanas tiesību aizliegums pieteicējam stājies spēkā 2010.gada 6.septembrī un tādējādi, vadot transportlīdzekli 2010.gada 15.septembrī, pieteicējs izdarījis LAPK 149.^{4}panta sestās daļas 2.punktā paredzēto pārkāpumu.

[4.4] Pieteicējs attiecībā uz savu deklarēto adresi ir norādījis, ka uz to sūtītos dokumentus ne vienmēr saņem, jo tie pazūd. No pieteicēja paskaidrojumiem arī secināms, ka viņš deklarētajā adresē nemaz neuzturas, bet sūtījumus no deklarētās dzīvesvietas pasts pārsūta uz pieteicēja faktisko dzīvesvietu.

Tiesa norāda, ka Dzīvesvietas deklarēšanas likuma mērķis ir panākt, lai ikviena persona būtu sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību. Saskaņā ar Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 3.panta pirmo daļu dzīvesvieta ir jebkura personas brīvi izraudzīta ar nekustamo īpašumu saistīta vieta (ar adresi), kurā persona labprātīgi apmetusies ar tieši vai klusējot izteiktu nodomu tur dzīvot, kurā dzīvot tai ir tiesisks pamats un kuru šī persona atzīst par vietu, kur tā sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību. Savukārt atbilstoši minētā likuma 4.panta pirmajai daļai dzīvesvietas maiņas gadījumā attiecīgās personas pienākums ir mēneša laikā, kopš tā pastāvīgi dzīvo jaunajā dzīvesvietā, deklarēt to dzīvesvietas deklarēšanas iestādē.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesas ieskatā, pieteicējam, ja viņš vairākkārt jau bija secinājis, ka deklarētajā dzīvesvietā viņš neizpilda savu pienākumu būt sasniedzamam attiecībās ar valsti un pašvaldību, pieteicējam bija pienākums deklarēt savu dzīvesvietu tajā adresē, kurā viņš faktiski dzīvo.

Tas fakts, ka pieteicējs nav saņēmis sev adresētos sūtījumus deklarētajā dzīvesvietā, vēl pie tam apzinoties, ka tos tur varētu nesaņemt, tiesas ieskatā, nav attaisnojums, lai atbrīvotu pieteicēju no administratīvās atbildības.

[4.5] Regulāri pārkāpjot ātruma ierobežojumus uz ceļa, kā arī neievērojot citas Ceļu satiksmes noteikumu prasības, kas secināms no pieteicējam piešķirto pārkāpumu uzskaites punktu saraksta *(lietas 84.lapa)*, pieteicējs rada apdraudējumu ne tikai sev, bet arī citiem ceļu satiksmes dalībniekiem. Kā jau tiesa iepriekš secināja, pieteicējam kā apzinīgam autovadītājam ir pienākums sekot līdzi izdarīto pārkāpumu skaitam un par to piešķirto sodu punktu daudzumam. Tas, ka pieteicējs savas nevērības dēļ nav tam sekojis līdzi, nav uzskatāms par attaisnojošu iemeslu, lai atbrīvotu pieteicēju no administratīvās atbildības par transportlīdzekļa vadīšanu brīdī, kad ir spēkā transportlīdzekļa vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums. Pārkāpumu uzskaites punktu sistēmas mērķis ir atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 43.^{1}panta pirmajai daļai ietekmēt transportlīdzekļu vadītāju uzvedību, veicinot transportlīdzekļu drošu vadīšanu un normatīvo aktu ievērošanu ceļu satiksmē, lai pēc iespējas mazāk būtu apdraudēta cilvēku dzīvība, veselība un manta.

Ņemot vērā pieteicēja attieksmi pret izdarītajiem pārkāpumiem, secināms, ka piešķirto sodu punktu daudzums konkrētajā gadījumā nav sasniedzis savu mērķi, līdz ar to tiesa uzskata par samērīgu piemērot pieteicējam administratīvo sodu par transportlīdzekļa vadīšanu, ja ir spēkā transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums.

[4.6] Tiesa konstatē, ka sākotnējā lēmumā norādīts, ka pieteicējs pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 39.4.apakšpunktu. Šāda norāde nav precīza. Konkrētajā gadījumā konstatējams, ka pieteicējs pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 39.5.apakšpunktu, kas paredz aizliegumu transportlīdzekļa vadītājam vadīt transportlīdzekli, ja ir stājies spēkā transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums. Taču, ņemot vērā, ka LAPK 149.^{4}panta sestās daļas 2.punkts piemērots pareizi un sods noteikts par transportlīdzekļa vadīšanu, ja ir spēkā transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums, kas piemērots pārkāpumu uzskaites punktu sistēmas ietvaros, tiesa atzīst, ka neprecīza Ceļu satiksmes noteikumu 39.punkta apakšpunkta norādīšana nav atzīstama par būtisku pārkāpumu, kas varēja ietekmēt Lēmuma saturu pēc būtības.

[4.7] LAPK 149.^{4}panta sestās daļas 2.punktā norādītais pārkāpums paredz noteikt sodu robežās no Ls 200 līdz Ls 300.

Pieteicējam piemērots minimālais sods šīs sankcijas ietvaros.

Saskaņā ar LAPK 35.panta otro daļu, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu. Lai arī konkrētajā gadījumā Lēmums daļā par pieteicēja saukšana pie administratīvās atbildības par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu saskaņā ar LAPK 149.^{8}panta piekto daļu ir atceļams, tas neietekmē noteiktā soda apmēru par smagāko pārkāpumu, proti, par transportlīdzekļa vadīšanu, ja ir spēkā transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums, kas piemērots pārkāpumu uzskaites punktu sistēmas ietvaros. Tiesa lietā nekonstatē apstākļus, kas var kalpot par pamatu administratīvā soda atcelšanai par minēto administratīvo pārkāpumu vai pārkāpuma atzīšanai par maznozīmīgu. Līdz ar to Lēmums daļā par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{4}panta sestās daļas 2.punktu ir atstājams negrozīts, bet pieteikums šajā daļā ir noraidāms.

[5] Pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 29.jūnija spriedumu daļā, ar kuru tika atstāts negrozīts Lēmums daļā par /pers. B/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{4}panta sestās daļas 2.punkta.

[5.1] Pieteicējs uzskata, ka tiesa ir ignorējusi apstākli, ka pieteicējs ir ticis sodīts par faktu, par kura esamību faktiski nebija informēts, jo Ceļu satiksmes drošības direkcija par to, ka pieteicējam ir atņemtas tiesības vadīt mašīnu, pieteicēju nebija informējusi. Nav pamata apšaubīt, ka 2010.gada 30.augustā pieteicējam ierakstītā pasta sūtījumā tika izsūtīts paziņojums Nr.11-04/1625, taču lietā nav pierādījumu, ka pieteicējs administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PA607082 sastādīšanas brīdī šādu paziņojumu bija saņēmis. Ņemot vērā, ka bija neloģiska prasība nokārtot eksāmenu līdz 5.martam, pieteicējam nevarēja piemērot sodu par to, ka līdz norādītajam datumam viņš nav nokārtojis eksāmenu drošības jautājumos. Lietā nav pierādījumu, ka 2010.gada 7.janvārī pieteicējam tika nosūtīts paziņojums un viņš to saņēma.

[5.2] Pieteicējs nepiekrīt tiesas emocionālajam apgalvojumam, ka, pārkāpjot ātruma ierobežojumus uz ceļa, pieteicējs rada apdraudējumu sev un citiem. Pieteicējs uzskata, ka labam autovadītājam vienmēr jāvadās no situācijas un nereti pārāk lēna braukšana un nespēja pieņemt lēmumus, kā arī tas, ka valsts un pašvaldība nenodrošina ceļa segumu pienācīgā tehniskā kārtībā, ir daudz lielāks apdraudējums.

[5.3] Tas, ka pieteicējs nav sekojis līdzi punktu skaitam, nav attaisnojums policijas un Ceļu satiksmes drošības direkcijai nespējai informēt pieteicēju par saviem lēmumiem. Ņemot vērā, ka pieteicējs līdz pat 2010.gada 15.septembrim nebija informēts par aizliegumu vadīt transportlīdzekli, tiesa, atzīstot pieteicēju par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, ir pārkāpusi nevainīguma prezumpciju, jo visas šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, nav vērtējusi par labu pieteicējam.

[5.4] Tiesa atzina, ka neprecīza Ceļu satiksmes noteikumu 39.punkta apakšpunkta norādīšana nav atzīstama par būtisku pārkāpumu, lai gan tiesas pienākums, izskatot lietu, nav norādīt piemērojamās normas, ja to nav izdarījusi iestāde.

[6] Saskaņā ar LAPK 289.^{21}panta otro daļu apgabaltiesa apelācijas sūdzību izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[7] Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 29.jūnija spriedums daļā, ar kuru Lēmums tika atcelts daļā par /pers. B/ saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{8}panta piekto daļu, nav pārsūdzēts un ir stājies spēkā, līdz ar to Administratīvajai apgabaltiesai jāvērtē, vai pieteicējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{4}panta sestās daļas 2.punktu.

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma pamatojumu kopsakarā ar apelācijas sūdzībā ietvertajiem argumentiem, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi un pirmās instances tiesas spriedumā sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams. Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa, pamatojoties uz LAPK 289.^{13}panta trešo daļu, pievienojas pirmās instances tiesas nolēmuma motivācijai un to neatkārto.

[9] Apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēja apelācijas sūdzības argumenti nav pamatoti turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[10] Konkrētajā gadījumā pieteicējs ir saukts pie administratīvās atbildības par transportlīdzekļa vadīšanu, ja ir spēkā transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums, kas piemērots pārkāpumu uzskaites punktu sistēmas ietvaros.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicējam ir spēkā esošs transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums, ņemot vērā pieteicēja apgalvojumu, ka viņam par tā esamību nav ticis paziņots.

[11] Apgabaltiesa konstatē, ka sākotnēji pieteicējs šīs lietas ietvaros ir mēģinājis risināt strīdu par Ceļu satiksmes drošības direkcijas reģistrēto uzskaites punktu pamatotību, izsakot iebildumus par administratīvo pārkāpumu lietās pieņemtajiem lēmumiem. Administratīvās rajona tiesas tiesnese ar 2011.gada 25.jūlija un 6.septembra lēmumu termiņa nokavējuma dēļ ir atteikusies pieņemt pieteikumu par Valsts policijas 2010.gada 14.jūlija lēmumu Nr.4008 (pieņemts, izskatot protokollēmuma Nr.050/PA700417 apstrīdēšanas iesniegumu) un 2010.gada 25.novembra lēmumu Nr.6147 (pieņemts, izskatot protokollēmumu Nr.052/PB813370, Nr.50/PB568125, Nr.050/PD064322, Nr.050/PD124671, Nr.05/PD231114 apstrīdēšanas iesniegumu), un pieteicējs minētos tiesneses lēmumus nav pārsūdzējis.

Līdz ar to secināms, ka šobrīd lietā nav strīda par Ceļu satiksmes drošības direkcijas reģistrēto uzskaites punktu pamatotību.

Minētā iemesla dēļ šīs lietas ietvaros nav vērtējams arī pieteicēja emocionālais apgalvojums, ka viņam kā labam autovadītājam jāvadās no situācijas un nereti daudz lielāku apdraudējumu rada pārāk lēna braukšana, nespēja pieņemt lēmumus un ceļu seguma stāvoklis.

[12] Atbilstoši Noteikumu Nr.551 12.4.apakšpunktam, 17. un 18.punktam, ja transportlīdzekļa vadītāja iegūto uzskaites punktu skaits sasniedzis 12, uz viņa *deklarēto dzīvesvietas adresi* nosūta paziņojumu par iegūto uzskaites punktu skaitu, kā arī par pienākumu nokārtot eksāmenu un pārbaudīt transportlīdzekļu vadīšanas iemaņas [..]. Ja transportlīdzekļa vadītājs divu mēnešu laikā pēc minētā paziņojuma nosūtīšanas nepiesakās eksāmena kārtošanai un transportlīdzekļu vadīšanas iemaņu pārbaudei un sešu mēnešu laikā pēc minētā paziņojuma nosūtīšanas eksāmenu sekmīgi nenokārto, tiek uzskatīts, ka transportlīdzekļa vadītājs nav izpildījis piemēroto ietekmēšanas līdzekli, un transportlīdzekļa vadītājam reģistrēto uzskaites punktu skaitu palielina par diviem punktiem.

Atbilstoši Noteikumu Nr.551 12.5.apakšpunktam, 20. un 21.punktam, ja transportlīdzekļa vadītāja iegūto uzskaites punktu skaits sasniedzis 16, [..] uz viņa *Latvijā deklarēto dzīvesvietas adresi* nosūta paziņojumu par iegūto uzskaites punktu skaitu un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegumu uz vienu gadu vai līdz brīdim, kamēr saglabājas maksimālais uzskaites punktu skaits. Transportlīdzekļa vadītājam 20 dienu laikā pēc minētā paziņojuma nosūtīšanas jānodod nederīgo vadītāja apliecību Ceļu satiksmes drošības direkcijas nodaļā iznīcināšanai [..]. Kad beidzies tiesību izmantošanas aizlieguma termiņš, transportlīdzekļa vadītājs pēc teorētiskā un vadīšanas eksāmena nokārtošanas noteiktā kārtībā var saņemt jaunu vadītāja apliecību.

Minētais atbilst Ceļu satiksmes likuma 43.^{1}panta otrajā daļā un trešās daļas 6.punktā noteiktajam, ka maksimālais reģistrējamo punktu skaits transportlīdzekļu vadītājiem, kuru stāžs ir lielāks par diviem gadiem, ir 16 punkti, kuru sasniedzot transportlīdzekļu vadītājiem piemēro transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegumu uz vienu gadu vai līdz brīdim, kamēr saglabājas maksimālais uzskaites punktu skaits.

Papildus tam Noteikumu Nr.551 27.punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam paziņojumu par iegūto uzskaites punktu skaitu nosūta uz viņa *deklarēto dzīvesvietas adresi*, kad uzskaites punktu skaits sasniedzis attiecīgā ietekmēšanas līdzekļa piemērošanai noteikto skaitu. Informāciju noformē elektroniski, un tā ir derīga bez paraksta. Savukārt atbilstoši 27.^{1}punktam, ja transportlīdzekļa vadītājs Ceļu satiksmes drošības direkcijas interneta vietnē *(www.csdd.lv)* ir reģistrējies elektroniskajā e-pakalpojumu sistēmā elektronisko paziņojumu saņemšanai un ir piekritis šajos noteikumos noteikto paziņojumu saņemšanai elektroniski, uz transportlīdzekļa vadītāja deklarēto dzīvesvietu paziņojumi netiek sūtīti.

[13] No lietas materiāliem neizriet, ka pieteicējs būtu piekritis paziņojumu elektroniskai saņemšanai Noteikumu Nr.551 27.^{1}punta kārtībā.

Pieteicēja norādītais apstāklis, ka viņš Ceļu satiksmes drošības direkcijai adresētajos iesniegumos ir norādījis citu adresi, nevar ietekmēt normatīvajos aktos, konkrētajā gadījumā Noteikumu Nr.551 12.4. un 12.5.apakšpunktā, kā arī 27. un 27.^{1}punktā, noteikto paziņošanas kārtību.

Pirmās instances tiesa, pārbaudot lietā esošos pierādījumus (sk. šī sprieduma 4.3.2. un 4.3.3.punktu), ir pamatoti konstatējusi, ka 2010.gada 7.janvārī iestāde ierakstītā pasta sūtījumā pieteicējam nosūtīja paziņojumu „Par ietekmēšanas līdzekļa – eksāmens ceļu satiksmes drošības jautājumos – piemērošanu", kā arī 2010.gada 30.augustā iestāde ierakstītā pasta sūtījumā pieteicējam nosūtīja paziņojumu Nr.11-04/1625 „Par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegumu"'. Nav saprotami pieteicēja iebildumi par to, ka 2010.gada 30.augusta paziņojumā ietverta neloģiska prasība ar atpakaļejošu datumu, proti, līdz 2010.gada 5.martam, nokārtot eksāmenu. Attiecīga prasība (pieteikties eksāmenam un transportlīdzekļu vadīšanas iemaņu pārbaudei līdz 2010.gada 5.martam un tos nokārtot līdz 2010.gada 7.jūlijam) ir ietverta 2010.gada 7.janvāra paziņojumā. Savukārt ar 2010.gada 30.augusta paziņojumu pieteicējs ir informēts par šī pienākuma neizpildes sekām – transportlīdzekļa vadītājam reģistrēto uzskaites punktu skaitu palielināšanu par diviem punktiem un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegumu uz 1 gadu.

Konkrētajā gadījumā kā transportlīdzekļa vadīšanas tiesību izmantošanas aizlieguma sākums noteikts 2010.gada 6.septembris atbilstoši Administratīvā procesa likuma 70.panta otrajā daļā ietvertajai prezumpcijai, atbilstoši kam uzskatāms, ka administratīvais akts adresātam paziņots septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā. Ceļu satiksmes drošības direkcijas paziņojumus, kas ir konstatējoši administratīvie akti, pieteicējs nav pārsūdzējis.

Nosūtot minētos paziņojumus uz pieteicēja deklarēto dzīvesvietas adresi, iestāde ir rīkojusies atbilstoši normatīvo aktu prasībām. Papildus tam no Ceļu satiksmes drošības direkcijai adresētā pieteicēja 2010.gada 17.februāra iesnieguma *(lietas 20.lapa)* ir nepārprotami konstatējams, ka par 2010.gada 7.janvārī reģistrētajiem 12 uzskaites punktiem pieteicējs uzzināja jau 2010.gada 7.janvārī, kad viņam tika atteikts veikt transportlīdzekļa tehnisko apskati, – līdz ar to ir nepamatots pieteicēja pirmās instances tiesas sēdē norādītais apstāklis, ka tikai 2010.gada 15.septembrī viņš esot uzzinājis, ka viņam ir vēl milzum daudz soda punktu.

Papildus tam apgabaltiesa norāda, ka atbilstoši noteikumu Nr.551 9.punktam tikai šo noteikumu 12.2. un 12.4.apakšpunktā minēto ietekmēšanas līdzekli vadītājam piemēro tikai pēc tam, kad viņš saņēmis attiecīgo paziņojumu (kā jau tika norādīts, saņemšanas fakts tiek prezumēts atbilstoši administratīvā procesa principiem). Līdz ar to pārējie ietekmēšanas līdzekļi ir piemērojami un to piemērošanas sekas iestājas no attiecīgo ietekmēšanas līdzekļu noteikšanas brīža.

[14] Apelācijas sūdzībā minēts, ka pirmās instances tiesa nav piemērojusi nevainīguma prezumpciju, jo šaubas nav tulkojusi par labu pieteicējam.

Krimināltiesību princips, saskaņā ar kuru šaubas tulkojamas par labu apsūdzētajam, ir attiecināms uz saprātīgām šaubām, kuras nevar novērst, nevis uz jebkādām pretrunām lietā esošajos pierādījumos *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 18.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-395/2007 14.punktu, Senāta 2007.gada 22.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-52/2007 11.punktu)*.

Šajā gadījumā pirmās instances tiesa ir konstatējusi un apgabaltiesa pievienojusies šim konstatējumam, ka lietā esošie pierādījumi ir pietiekami, lai atzītu pieteicēju par vainīgu konkrētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Tas nav nevainīguma prezumpcijas pārkāpums.

[15] LAPK 248.panta pirmā daļa, kas regulē administratīvā pārkāpuma protokola saturu, nosaka, ka protokolā par administratīvo pārkāpumu norāda (..) administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietu, laiku, pārkāpuma būtību, normatīvo aktu un normu, kas paredz atbildību par šo pārkāpumu, un citas ziņas, kas nepieciešamas lietas izlemšanai. Savukārt LAPK 274.panta pirmā daļa institūcijai vai amatpersonai, kas izskata administratīvā pārkāpuma lietu, uzliek pienākumu lēmumā norādīt lietas izskatīšanā konstatētos apstākļus (5.punkts) un normatīvo aktu, kas paredz atbildību par attiecīgo administratīvo pārkāpumu (7.punkts).

Iestāde minētās prasības ir ievērojusi, jo ir norādījusi, ka pārkāpums izpaudies kā transportlīdzekļa vadīšana laikā, kad pieteicējam iestājies transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums pārkāpumu soda punktu uzskaites sistēmas ietvaros, un atbilstība par attiecīgo pārkāpumu ir paredzēta LAPK 149.^{4}panta sestās daļas 2.punktā. Līdz ar to apstāklis, ka iestāde sākotnējā lēmumā ir atsaukusies uz Ceļu satiksmes noteikumu 39.4.apakšpunktu, lai arī aizliegumu vadīt transportlīdzekli, ja ir stājies spēkā transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums, paredz 39.5.apakšpunkts, nav atzīstams par tādu trūkumu, kas varēja ietekmēt Lēmuma saturu pēc būtības. Pieteicējs ne apstrīdēšanas iesniegumā, ne pieteikumā nav norādījis, ka viņam nebūtu saprotama pārkāpuma būtība. Papildus tam konstatējams, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas birojs, 2010.gada 12.novembrī atbildot uz pieteicēja iesniegumu par lietas izskatīšanas atlikšanu (*lietas 75.lapa),* ir pieteicējam izskaidrojis, ka Protokols sastādīts, citastarp, par Ceļu satiksmes noteikumu 39.5.apakšpunkta prasību neievērošanu, un ir citējis norādīto tiesību normu.

[16] Ievērojot minēto, Lēmums attiecīgajā daļā kā tiesisks un pamatots ir atstājams negrozīts, bet pieteicēja sūdzība ir noraidāma kā nepamatota.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13}pantu, 289.^{21}panta otro daļu, 289.^{22}panta pirmo un otro daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 24.marta lēmumu Nr.1456 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PA607082) daļā par /pers. B/ (personas kods /personas kods/) saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa LAPK 149.^{4}panta sestās daļas 2.punkta, bet /pers. B/ sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente *(paraksts)* A.Šteinberga

Tiesneši *(paraksts)* K.Berķis

(paraksts) M.Birzgalis

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās apgabaltiesas tiesnese A.Šteinberga

2013.gada 26.septembrī